

Jez v Děčíně v nedohlednu...

Příprava již stála stamiliony

Na stavbu jezu v Děčíně byly vynaloženy stamiliony na přípravné práce z kapes daňových poplatníků bez jakéhokoliv hmatatelného výsledku. A jsou vynakládány další miliony, protože Ředitelství vodních cest ČR (ŘVC) se od roku 2005 snaží učinit první krok v povolovacím procesu záměru Plavební stupeň Děčín. Tedy získat pro tento záměr stanovisko EIA. Dosud se to nepodařilo pro zásadní odpor nevládní neziskových organizací i orgánů ochrany přírody v čele s děčínskou pobočkou Agentury ochrany přírody a krajiny (AOPK). V následujících řádcích bych se v této souvislosti rád blíže zabýval otázkou nestrannosti a čistě odborného přístupu této instituce placené z našich daní k výše uvedené kauze.

Velmi zajímavý vhled do současné situace tohoto projektu vnáší okolnosti povolování inženýrsko-geologického průzkumu území, kde by měl být plavební stupeň Děčín vybudován. Bez tohoto inženýrsko-geologického průzkumu podloží stavby nelze totiž dokončit projekční práce, a tedy například i přesněji ocenit či detailně naplánovat stavbu plavebního stupně.

Průzkum byl navržen s maximálním ohledem na přírodu. Pouze v jednom případě byl požadován geologický vrt mimo oblast stávající cyklostezky. Všechny ostatní vrty měly být provedeny tak, že by se mimo cyklostezku nacházel pouze samotný vrt, pojezd jedním kolem vrtné soupravy a jedna patka. Převážná většina zásahů by se tedy nacházela v intenzivně sečené krajinci cyklostezky. Dále byly navrženy sondy dynamické penetrace, které měly být provedeny pomocí přenosné soupravy a svým vlivem na okolí jsou tedy srovnatelné například s dosud pravidelně prováděnými sečemi pomocí křovinořezů. Seče zde však se souhlasem AOPK probíhaly i za použití těžší techniky.

Vizualizace plánovaného jezu v Děčíně

Zelené naschvály za hranicí zdravého rozumu

Žádost o tento inženýrsko-geologický průzkum byla podána 29. 12. 2014. AOPK dne 18. 5. 2015 (tedy asi o dva a půl měsíce později, než jí ukládala zákonná lhůta!) povolila pouze část požadovaných vrtů. Částečný průzkum je však pro další projekční práce v podstatě bezcenný a rozhodnutí bylo zjevně chybné. ŘVC tedy podalo 4. 6. 2015 odvolání Ministerstvu životního prostředí (MŽP), které dne 19. 8. 2015 rozhodnutí AOPK pro nepřezkoumatelnost a podstatné vady řízení zrušilo. AOPK svolala na 11. 11. 2015 ústní jednání a 25. 11. 2015 požádala MŽP o prodloužení lhůty pro rozhodnutí až do konce roku 2016 (tedy více než o rok!). MŽP žádosti nevyhovělo a uložilo AOPK vydat předmětné rozhodnutí do 4. 4. 2016. AOPK nedodržela ani tuto prodlouženou lhůtu a 6. 5. 2016 výjimku opět nepovolila. ŘVC se opět odvolalo (23. 5.) a tentokrát se k odvolání přidalo i město Děčín (20. 5.), coby účastník řízení. MŽP rozhodnutí AOPK dne 19. 9. 2016 pro nepřezkoumatelnost, rozpornost a zmatečnost výroku opět zrušilo. Nato AOPK zareagovala nečekaným krokem a 10. 2. 2017 vydala usnesení, kterým řízení zastavila a žádost o výjimky z 29. 12. 2014 zamítla. ŘVC podalo 24. 2. 2017 opět odvolání a MŽP dodnes nerozhodlo. Inženýrsko-geologický průzkum, nezbytný pro projekční přípravu záměru Plavební stupeň Děčín plánovaný s naprosto mizivými vlivy na přírodu, tak nebyl ani po dvou letech povolen.

AOPK se přitom zřejmě chovala v jiném případě zásahu do krajiny zcela odlišně. V řádu několika málo měsíců byla povolena výměna sloupů vedení vysokého napětí do Dolního Žlebu ve shodném území. Přitom zde místo plošně nevýznamného zásahu šlo o několikanásobný pojezd těžké techniky od cyklostezky až ke sloupům vysokého napětí. U každého sloupu tak byly zcela rozježděny pásy široké asi 3 m a dlouhé až několik desítek metrů.

Devastace chráněného území v rámci výstavby elektrického vedení AOPK nevdá

Přístup AOPK je jednoznačně účelový a procesně i odborně zcela neobhajitelný. AOPK tak jednoznačně dává najevo, že veřejný zájem obnovy sloupů vedení vysokého napětí do Dolního Žlebu podle ní velmi výrazně převyšuje veřejný zájem na dokončení labsko-vltavské vodní cesty v podobě záměru Plavební stupeň Děčín. Není divu, když o takovéto otázce rozhoduje zaměstnanec AOPK, který jako soukromá osoba publikuje články zpochybňující účelnost záměru Plavební stupeň Děčín. Čímž jasně prokazuje svou podjatost. Na pováženou však je, že ho vedením řízení v této věci jeho nadřízení pověřili a jeho neférový přístup nedokázali odhalit. Při tom stavba jezu v Děčíně je uvedena v několika vládních usneseních a je součástí strategických materiálů českého státu. Takto se v ČR rozhoduje o zásadních infrastrukturních dopravních stavbách.

Jiný kraj, jiný mrav

Vzhledem k mému členství v mezinárodních organizacích jsem se několik let jako zástupce zaměstnavatelů zúčastňoval jednání kulatého stolu nad navazujícím projektem na jez v DC zlepšení splavnosti Labe v SRN. Oba záměry jsou obsaženy v memorandu ministerstev dopravy SRN a ČR z roku 2006. Jednání na německé straně vedli společně ředitelé odborů vodohospodářského ze strany spolkového ministerstva ŽP a plavby a vodních cest spolkového ministerstva Dopravy s vybranými spolupracovníky. Berlínských jednání se zúčastňovali pravidelně i početní zástupci německých ekologických organizací ne zrovna přátelsky nakloněných k plavbě na Labi, jejichž vystupování mělo někdy blízko k agresivitě. A byl to právě ředitel odboru z MŽP SRN, který je vždy vykázal do patřičných mezí. Tím chci říci, že v tomto grémiu byla jasná dělící čára mezi státní aparátém placeným z daní poplatníků postupujících striktně a bez neodborného aktivismu dle platných právních předpisů a zájmovými organizacemi prosazujícími svoje parciální zájmy. U nás ale došlo po roce 1989 k rakovinnému prorůstání ekologických ideologů se státním aparátém a bohužel tento stav přetrvává až dodnes. Jednání v SRN nakonec skončilo letos odsouhlasením „Celkového konceptu Labe“ a začíná jeho realizace, která by měla zajistit jistotu splavnosti řeky po většinu roku a dát tak rejdařům a hlavně jejich zákazníkům více jistoty při plánování přeprav po Labi až po českou hranici. Jednání v SRN byla o to složitější, že se k projektu vyjadřovaly všechny polabské spolkové země, přesto se podařilo díky racionálnímu postupu státních orgánů a především spolkového MŽP dosáhnout pozitivního výsledku.

Zelená nadutost a mezinárodní ostuda

Jez v Děčíně je často oblíbeným objektem útoků zfanatizovaných zástupců státní správy odtržených od jejich poslání, tj. od poctivého, korektního a neutrálního plnění povinností a bdění nad dodržováním zákonů tohoto státu. V roce 2009 jsem byl přítomen mezinárodnímu jednání o jezu v Děčíně na ministerstvu dopravy v Praze. Nejprve důležitost investice a její účel obšírně zdůvodnil tehdejší ministr dopravy Petr Bendl. Následovalo rozsáhlé vystoupení zástupkyně EU pro projekty ve vodní dopravě EU paní Karly Peijs, kterou jsem znal jako bývalou ministryni dopravy Holandska, a která přicestovala do ČR zvláště kvůli tomuto projektu. Ta zdůraznila důležitost projektu z pohledu evropské politiky, vysoce ocenila její přínos pro ekologizaci dopravy a vyzdvihla velkorysost náhradních opatření na vyrovnání zásahů do životního prostředí v průběhu stavby. Poté vystoupil ředitel odboru českého MŽP s jedinou větou: „Ať tam uděláte cokoli, my vám to stejně nepovolíme“. Tím porada skončila, ona důstojná v Evropě uznávaná Holanďanka odletěla domů hluboce pohoršená nad mravy panujícími v českém Absurdistánu.

Skutečných ekologů je třeba si vážit

Přírodu mám rád a chápu nutnost její ochrany a mám úctu před opravdovými ekology. Měl jsem tu čest, že jsem kdysi párkrát za rok zašel na pivo s bývalým ministrem životního prostředí a disidentem Ivanem Dejmalem. Ten také zakázal stavbu jezu v Děčíně dle návrhu, který mu byl předložen. Ale ten na druhé straně řekl, co je potřeba udělat, aby se projekt mohl realizovat. On také provedl komparativní bilanci poškození přírody oproti přínosu jezu včetně souboru náhradních opatření k zlepšení přírodního prostředí, kde toto srovnání vyšlo ve prospěch výstavby jezu i z ekologického pohledu. Pan Dejmal už s námi bohužel není, ošetřuje zřejmě rajskou zahradu někde nad námi, naposledy jsme spolu seděli dva měsíce před jeho předčasnou smrtí. Kéž by tento stát měl více skutečných ekologů ve státních orgánech, aby rozum zvítězil nad ideologií a moudrost nad hloupostí. Kéž by také státní úředník si byl vědom svého poslání služby lidu za peníze daňových poplatníků.

Bývalý český ministr životního prostředí Ivan Dejmal

V Česku rozhodne úředník a ne vláda

A tak ŘVC bude utrácet další desítky a stovky miliónů na přípravu stavby jezu a ministři a vláda budou rejdařům slibovat lepší plavební podmínky, nová vláda dá po letošních volbách jez v Děčíně zase do koaliční smlouvy a vládního prohlášení. A zase se zřejmě nic nestane. Můj známý na jednání na MŽP o jiném projektu si totiž nedávno vyslechl od úředníka tohoto ctihodného úřadu opět onu památnou větu, když se v rozhovoru mimoděk dostali na kauzu jezu v Děčíně: **“My jim to stejně nepovolíme“.**

Ing. Jiří Aster